

משרד הסביבה

מישרים
להגנות בחינוך

מסוגלות לשחיקה

תקווה רדיקלית

כנס מישרים | פברואר 2024

מה שהופך את התקווה הזו לרדיקלית
הוא שהיא מכוונת לעבר טוב עתידי
המתעלה מעבר ליכולתינו הנוכחית
להבינו. תקווה רדיקלית מצפה לטוב
שלאוחזים בה אין עדיין את המושגים
המתאימים אשר באמצעותם ניתן
להבין עתיד שכזה.

גנת'ן ליר

ما يجعل من هذا الأمل راديكاليًا هو أنّه
موجّه نحو مستقبل أفضل يفوق قدرتنا
الحاليّة على فهمه واستيعابه. الأمل
الراديكاليّ يرتقب مستقبلًا لا يعرف أصحابه
بعد المصطلحات الملائمة التي تساعدكم
على فهم مستقبل كهذا.

جوناثان لير

התקווה מובילה לחתירה בלתי פוסקת
אחר האנושיות, זו שנשללת על
ידי האי־צדק. אלא שהתקווה אינה
מתמזה בהמתנה בידיים שלובות. כל
עוד אני לוחם, התקווה מניעה אותי;
ואם אני לוחם מתוך תקווה, אני יכול
לחכות.

פאולו פריירה, מתוך הספר: "פדגוגיה של מדוכאים"

الأمل يؤدي بنا إلى السعي الدائم وراء
الإنسانية، تلك التي يسلبها الظلم وغياب
العدل. ولكنّ الأمل لا يقتصر على الانتظار
مكتوفي الأيدي. طالما ظلت أقاتل،
سيبقى الأمل محفّزاً لي؛ وطالما ظلت
أقاتل بدافع الأمل، يمكنني إذًا أن أنتظر.

باولو فرييري، من كتاب: "بيداغوجيا المقهورين"

**תקווה היא אמונה שניתן למצוא
מסלולים ליעדים רצויים ושתהיה
לך המוטיבציה להשתמש
בדרכים אלו להשגת המטרות.**

Snyder, Rand & Sigman, 2005

**الأمل هو الإيمان بإيجاد مسارات تؤدي بنا
إلى الوجهات المنشودة، والدافعية لاتخاذ
هذه المسارات نحو تحقيق الأهداف.**

Snyder, Rand & Sigman, 2005

כָּאֵן בְּשִׁפּוּלֵי הַגְּבֻעוֹת,
מִזֶּל הַשְּׂקִיעָה
וְכֹנֶת הַזְּמַן,
לִיד בְּסִתְנִים עָרוּפֵי צֶל-
מַעֲשֵׂה אֲסִירִים,
מַעֲשֵׂה מְבֹטְלִים,
נְגַדֵּל אֶת הַתְּקוּהָ.

הֵנָּה, עֵד מְנַחֲרַת הַתְּלָל
אִמָּם הַגְּרוּב וּפְוֹהֶה הַזְּמַן
קְרִיבָה בְּסִתְנֵי מִקְטוּעֵי הַצֶּל
נַעֲשֵׂה מָה יַעֲשֶׂה הַסְּגִינָה
וּמָה יַעֲשֶׂה הָעַטְלוּן עַל הָעֵמֶל:
נִרְיֵי הָאֵמֶל.

מתוך השיר "הנה ענד מנחֵרַת הַתְּלָל", "כָּאֵן בְּשִׁפּוּלֵי הַגְּבֻעוֹת",
מאת מחמוד דרוויש. תרגם לעברית מוחמד חמזה ע'נאים,
הוצאת אנדלוס 2003

אופטימיות ותקווה אינן זהות. אופטימיות היא האמונה שהעולם משתנה לטובה; תקווה היא האמונה שביחד נוכל לשפר את העולם. אופטימיות היא סגולה פסיבית, התקווה היא אקטיבית. לא צריך אומץ כדי להיות אופטימי, אבל צריך הרבה מאוד אומץ כדי לקוות.

הרב יונתן זקס, הפוליטיקה של התקווה עמ' 268

التفاؤل والأمل ليسا مرادفين. التفاؤل هو الإيمان بأنّ العالم يتغيّر للأفضل؛ الأمل هو الإيمان بأننا قادرون معًا على تحسين العالم. التفاؤل هو خصلة خاملة، أمّا الأمل، فهو نشيط. التفاؤل لا يحتاج للشجاعة، ولكنّ الأمل يتطلّب قدرًا كبيرًا من الشجاعة.

الحاخام يونتان زاكس، سياسة الأمل، ص. 268

ואפשר לראות את התקווה כמין עוגן, שנזרק מתוך קיום חנוק ונואש לעבר עתיד טוב וחופשי יותר. לעבר מציאות שעדיין איננה קיימת, שרובה עשוי ממשאלות לב. מדמיון. העוגן נזרק ונאחז בקרקע העתיד, והאדם, לפעמים חברה שלמה, מתחילים למשוך את עצמם אליו. זה מעשה אופטימי: היכולת להשליך את העוגן הדמיוני אל מעבר לנסיבות המוחשיות והשרירותיות מעידה על כך שבנפשו של האדם שמעז לקוות יש עדיין מקום אחד שהוא חופשי. מקום שאיש לא הצליח לדכא אותו, ולא לזהם.

דוד גרוסמן, מתוך ראיון בעיתון הארץ 2020

ويمكننا أن نعتبر الأمل بمثابة مرساة، ألقيت من عالم مختنق ومُحبط، نحو عالم أفضل وأكثر حرية. نحو واقع غير قائم بعد، الجزء الأكبر منه هو عبارة عن أمنيات قلبية، خيال. المرساة تُلقى وتتمسك بأرضية المستقبل، ثم يبدأ الإنسان، وأحياناً المجتمع بأسره، بالاندفاع نحوها. هذه خطوة متفائلة: القدرة على إلقاء المرساة الخيالية إلى ما وراء الظروف والقهرية تدلّ على أنه ما يزال هناك متسع من الحرية في روح الإنسان الذي يجرؤ على الأمل. مكان لا يمكننا أن نسمح بقهره أو تلويثه.

دافيد غروسمان، من مقابلة في صحيفة هآرتس، 2020

חלק בעולם | רחל שפירא

כְּשֶׁאֶפְקַח אֶת הָעֵינַיִם
גַּם אֶתָּה תִּרְאֶה אוֹתִי
וְהָאוֹר אֲשֶׁר בֵּינֵינוּ
יְהִי נֶחֱלָתִי

חֶלֶק בְּעוֹלָם
חֶלֶק כְּחֶלֶק
הַמָּסַע עוֹד לֹא הַשְׁלָם
וְהַדֶּרֶךְ מִטְּלָטְלָת
אֲנָשִׁים צְמֵאִים לְקֶשֶׁר
אֲנָשִׁים זְקוּקִים לְגֶשֶׁר

עַל הַגֶּשֶׁר הַנְּטוּי
יֵשׁ תִּקְוָה וַיֵּשׁ סְכוּי
עַל הַגֶּשֶׁר הַנְּטוּי
יֵשׁ תִּקְוָה וַיֵּשׁ סְכוּי

זֶה מִבִּיךְ, אֶתָּה יוֹדֵעַ,
הַפְּחָדִים הַחֲשָׁשׁוֹת
וּבְפִצְעֵי זֶה נוֹגֵעַ
וְחוֹשֵׁף אֶת הַחֲלָשׁוֹת.

וְצָרִיךְ כַּחוֹת וְשִׁקֵּט
וְגַם לֹא מַעֲט דְמִיוֹן,
שְׁעַת רָצוֹן וַיֵּד מוֹשְׁשֵׁת
לְעַמֵּד בְּנִסְיוֹן.

כְּשֶׁאֶפְקַח אֶת הָעֵינַיִם
כְּדִי לִשְׁאֹל וְכְדִי לִשְׁקוֹל
יְצַמְחוּ גַם לִי כְּנַפִּיִם
וְחוֹמָה אַחַת תְּפוֹל

جزء من العالم | راحيل شايرا

عندما أفتح عينيّ
ستراني أنت أيضاً
والنور الذي بيننا
سيكون ملكاً لي

جزء من العالم
الرحلة لم تستكمل بعد
والطريق صعبة
الناس ظمئون للتواصل
الناس محتاجون لجسر
يربطهم بالآخر

وفوق الجسر المائل
هناك أمل
فوق الجسر المائل
ينتظرنا الأمل

المخاوف مُحرجة،
فهي تذرّ الملح على الجروح،
وتكشف الستار عن نقاط الضعف.

وكم نكون بحاجة للقوة والسكينة،
والكثير من الخيال،
عندما تتاح لنا الفرصة وتُمد لنا يد
العون لخوض تجربة.

وعندما أفتح عينيّ
لأسأل وأفكّر،
سينمو لي جناحان
وسيسقط سور واحد

שוב | טל קולקר-כהן

שוב אני קמה לבקר כואב
שוב משפשפת עיניים ולב
שוב מבינה שזו לא הזיה
שוב משחזרת את מה שהיה
שוב מחפשת ספורים של גבורה
שוב מבינה שהנפש גמורה
שוב מכינה כוס קפה שגרתית
שוב מאמצת תקווה אמיתית.

ثانيةً | طال كولاكر-كوهين

أستيقظ مجددًا للقاء صباحٍ مؤلم
أفرك ثانيةً عينيّ وقلبي
وأدرك ثانيةً أنني لا أهذي
أتذكرُ ثانيةً ما حصل
وأبحثُ ثانيةً عن قصصٍ لبطل
أدركُ ثانيةً أنّ الروح هالكة
أعدّ ثانيةً قهوتي الاعتياديّة
وأتشبّثُ ثانيةً بآمالٍ حقيقيّة.

צַעַד קָרוֹב יוֹתֵר

אִם בְּקִיּוֹם וּבְרִסְיוֹ, בְּחַיִּים,
יֵשׁ דַּעַת, הֲרִיֵּהי פֶּחַד וְאַמֶּץ,
אַמֶּץ עַל אֵף הַפֶּחַד.

אֲנִי מוֹשִׁיט צֹאֵר
אֶל הַמוֹדְעוֹת וּמְגִיעַ אֶל אֹר הַסְּנוּרִים
שֶׁל הַמָּוֹת. בְּכָל זֹאת אֲבָנָה פִּירְמִידוֹת
מַחְמָרִים מְזַדְּמָנִים, בַּיּוֹם אַחַת, בְּלֵילָה אַחֶרֶת,
וּשְׁתִּיהֵן יִקְרְסוּ. אֲנִי יוֹדֵעַ זֹאת
וּבְכָל זֹאת מֵתְחִיל. בְּכָל זֹאת אֲנִי אוֹהֵב, אִם
כִּי

אֲבַדְתִּי אֶת תְּקוּתִי אֶלֶף פְּעָם. אֲנִי יוֹדֵעַ
שֶׁבְּכָל פְּעָם אֲנִי צַעַד קָרוֹב יוֹתֵר לַתְּקוּהָ.

פְּנִטִי הוֹלְפָה, בַּתוֹךְ: מַעֲגָן, מַפִּינִית: רַמִּי סַעֲרִי

خطوة أقرب

إن كان في الكون أو في جزء منه، وفي هذه الحياة،
من حكمة، فهي حكمة الخوف والشجاعة،
الشجاعة رغم الخوف.

أبسط عنقي

تحت مقصلة الوعي فتراني أصطم بنور الموت
الساطع.

رغم ذلك كله سأبني هرمين

مما تطاله يداي من مواد، سأبني اليوم هرمًا، وغدًا
هرمًا آخر، وكلاهما سينهاران. أدرك ذلك

ولكنني سأبدأ. أحب ذلك رغم كل شيء،

ولا يهم أبدًا إن كنت فقدت الأمل ألف مرة. أعرف
أنني في كل مرة أقرب خطوة أُخرى من الأمل.

بنتيني هولابا، من ديوان: مرسى، ترجمها عن الفنلندية: رامي ساعري

משרד החינוך

מישרים
להגנות בחינוך